

Tilburg University

Migranten zijn van harte welkom maar we gaan niet voor ze zorgen

Frissen, P.H.A.; van Diepen, A.

Published in:
De Volkskrant

Publication date:
2011

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Frissen, P. H. A., & van Diepen, A. (2011). Migranten zijn van harte welkom maar we gaan niet voor ze zorgen. *De Volkskrant*. <http://www.volkskrant.nl/vk/nl/3184/ opinie/article/detail/2447381/2011/05/26/Migranten-zijn-van-harte-welkom-maar-we-gaan-niet-voor-ze-zorgen.dhtml>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Migranten zijn van harte welkom maar we gaan niet voor ze zorgen

Paul Frissen, Albertine van Diepen, 26-05-2011

Diverse nationaliteiten op Afrikanermarkt, Rotterdam

Aanknopingspunten voor een positieve en toekomstgerichte migratiepolitiek liggen in de open samenleving waar vrijheid en ruimte voor verschil leidend zijn.

Het debat over migratie wordt in Nederland al jaren gegijzeld door de integratieproblematiek. De zorg over integratie in de samenleving is terecht, maar leidt tot een ‘nee, tenzij’-benadering in de migratiepolitiek die de vitaliteit en continuïteit van Nederland in de weg staat. Migratiebeleid voor de toekomst vraagt daarom om een fundamentele herbezinning.

De Raad voor Maatschappelijke Ontwikkeling (RMO) bepleit in zijn recente advies Migratiepolitiek voor een open samenleving een migratiepolitiek met een positief en toekomstgericht karakter.

Stringent

Over dit advies is vorige week in de media nogal wat onrust ontstaan wat betreft het aspect van de taalbeheersing. Daarom formuleren wij hier nog eens de hoofdlijn van ons advies, om zo duidelijk te maken dat het advies migratiepolitiek niet in een bepaalde richting wil dwingen en dat het advies enerzijds een zeer ruimhartige uitwerking kan hebben, maar anderzijds ook zeer selectief en stringent is.

In plaats van een migratiesamenleving tegen wil en dank te zijn, bewijst Nederland zichzelf een betere dienst door zich te positioneren als een zelfbewust land dat migratiepolitiek als constructief onderdeel van zijn nationale beleid maakt.

Ruimte voor verschil

Aanknopingspunten voor een positieve en toekomstgerichte migratiepolitiek liggen in de open samenleving waar vrijheid en ruimte voor verschil leidend zijn. De open samenleving heeft ons de materiële rijkdom, sociale stabiliteit en culturele variëteit gebracht die ons land zo aantrekkelijk maakt.

De RMO heeft op basis daarvan vier normen geformuleerd waaraan iedere migratiepolitiek voor een open samenleving moet voldoen: versterking van het nationaal belang, erkenning van de democratische rechtsstaat, helderheid over toegang tot instituties, en ruimte voor

verschil. Over de invulling en de mate van ruimhartigheid om migranten toe te laten, is dan nog niets gezegd. Dáár zou het migratiedebat over moeten gaan. De RMO doet daartoe aanzetten.

Economische leest

Laten we het debat over migratie dus voeren en ons de vraag te stellen welke migranten Nederland in de toekomst nodig heeft en hoe we ervoor kunnen zorgen dat deze migranten hier succesvol zijn. De RMO pleit voor een op economische leest geschoeide migratiepolitiek, waarin scherp wordt aangegeven voor welke delen van de arbeidsmarkt migranten nodig zijn en die van migranten zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid verwacht. Migratiepolitiek selecteert migranten dan op individuele merites, op talenten en vaardigheden die zijn afgestemd op de behoefte op de arbeidsmarkt.

Het is een positieve houding die de RMO bepleit, maar ook een strenge: wie niet (meer) bijdraagt aan welvaart en innovatie, kan niet blijven en mag geen beroep op de verzorgingsstaat doen. Een deel van de integratieproblematiek is te verklaren doordat al te ruimhartige toegang tot voorzieningen het maatschappelijke en financiële draagvlak voor de verzorgingsstaat ondermijnt. Faseer dus de toegang daartoe.

Taalbeheersing

Ook taalbeheersing moet in dat licht worden gezien. Taalbeheersing is absoluut noodzakelijk om zich te kunnen handhaven in een samenleving, om te kunnen communiceren op de werkvloer, in de buurt, op school en bij de dokter. De verwachting is dat een restrictieve toelating tot de verzorgingsstaat migranten ook zal aanzetten om zich bekwamen in het Nederlands.

Maar taalverwerving is in eerste instantie de eigen verantwoordelijkheid van de migrant. Het adagium is dus: 'U bent van harte welkom, maar we gaan niet voor u zorgen.' Overigens stelt het advies voor de verwerving van het staatsburgerschap taalbeheersing wel als onvoorwaardelijke eis.

Wel mogen, ja moeten we van migranten eisen dat ze de democratische rechtsstaat erkennen. Migrant dienen zich te realiseren wat het betekent om in een democratische rechtsstaat te leven en zich daarvan rekenschap te geven.

Cruciale voorwaarde

De democratische rechtsstaat geeft de begrenzings aan van de vrijheden van individuen, maar ook van de staat. Van de migrant mag en moet de ondertekening daarvan worden gevraagd als cruciale voorwaarde voor toegang en verblijf. Diezelfde democratische rechtsstaat is het politieke fundament voor de open samenleving. Individueel en groepen hebben daarin de vrijheid om zelf invulling en betekenis te geven aan hun leven. De democratie kanaliseert de omgang met verschillen, de rechtsorde beschermt het verschil, maar de staat zelf is neutraal.

Het past de overheid niet om zich uit te spreken over de waarden die mensen zouden moeten nastreven, zolang zij binnen de kaders van de wet blijven. Het stellen van culturele eisen aan mensen, zoals dat in de huidige inburgeringscursussen gebeurt, is daarmee in strijd.

Migratiepolitiek hoort gevoerd te worden. Het politieke debat daarover kan scherp zijn en de uitkomsten kunnen heel gevarieerd zijn, zolang de toekomst van de open samenleving die Nederland wil zijn, maar leidend is.

Paul Frissen is lid en Albertine van Diepen is adjunct-secretaris van de Raad voor Maatschappelijke Ontwikkeling. Het advies van de RMO is vorige week aangeboden aan minister Leers voor Immigratie en Asiel.